

Lovtidende A

2019

Udgivet den 19. december 2019

17. december 2019.

Nr. 1500.

Bekendtgørelse om politiets tilsyn med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud

I medfør af § 236, stk. 12, i straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019, som ændret ved lov nr. 1425 af 17. december 2019, fastsættes:

Politiets tilsyn

§ 1. Politiet fører tilsyn med dømtes overholdelse af forbud efter straffelovens § 236, stk. 1.

Tilsyn med opholdsforbud

§ 2. Politiets tilsyn med dømtes overholdelse af opholdsforbud, jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, gennemføres som led i politiets almindelige opgavevaretagelse, herunder politiets almindelige patruljeringsopgaver.

Stk. 2. Politiet kan efter bestemmelsen i § 15 videregive oplysninger til indehavere og ledere af virksomheder, institutioner mv. om, hvilke personer der har fået forbud mod at opholde sig og færdes i de pågældende virksomheder, institutioner mv.

Tilsyn med boligforbud

§ 3. Politiets tilsyn med dømtes overholdelse af boligforbud, jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2, gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig, andre lokaliteter, som den dømte råder over, eller andre steder, hvor politiet måtte få kendskab til, at den dømte opholder sig, med henblik på at undersøge, om den dømte i strid med det meddelte forbud uden politiets tilladelse lader børn under 18 år tage ophold i sin bolig eller selv tager ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år.

Tilsyn med besøgsforbud

§ 4. Politiets tilsyn med dømtes overholdelse af besøgsforbud, jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 3, gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig, andre lokaliteter, som den dømte råder over, eller andre steder, hvor politiet måtte få kendskab til, at den dømte opholder sig, med henblik på at undersøge, om den dømte i strid med det meddelte forbud modtager besøg af børn under 18 år, der ikke er ledsaget af en voksen.

Tilsyn med kontaktforbud

§ 5. Politiets tilsyn med dømtes overholdelse af kontaktforbud, jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 4, gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig, andre lokaliteter, som den dømte råder over, eller andre steder, hvor politiet måtte få kendskab til, at den dømte opholder sig, med henblik på at undersøge, om den dømte i strid med det meddelte forbud gennem internettet eller et lignende system til spredning af information søger at kontakte børn under 18 år, der ikke kender den dømte.

Almindelige bestemmelser for politiets tilsyn

§ 6. Tilsyn føres af politiet i den politikreds, hvor den dømte har bopæl eller fast opholdssted, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Tilsyn efter § 2 føres af politiet i den eller de politikredse, hvor det eller de områder, som opholdsforbuddet omfatter, er beliggende.

Stk. 3. Politiet i den eller de politikredse, der skal føre tilsyn efter stk. 1 og 2 kan, hvis det findes hensigtsmæssigt i forbindelse med tilsynets gennemførelse, aftale med politiet i en anden politikreds, at politikredsen i konkrete tilfælde udfører tilsynet.

Stk. 4. Hvis tilsyn efter reglerne i stk. 1 og 2 skal føres af politiet i flere politikredse, kan politiet i disse politikredse beslutte, at tilsynet forankres i én politikreds.

§ 7. Fraflytter den dømte en politikreds, skal politiet i den pågældende politikreds give underretning herom til politiet i den politikreds, hvor den dømte tager bopæl eller fast opholdssted.

§ 8. Politiets tilsyn gennemføres uanmeldt og på vilkårlige tidspunkter.

Stk. 2. I forbindelse med gennemførelse af tilsyn skal politiet forevise behørig legitimation.

§ 9. Politiet kan uden retskendelse som led i tilsyn om nødvendigt ved tvang skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf.

Stk. 2. Den dømte, eller i dennes fravær andre personer som træffes til stede, har ret til at overvære politiets undersøgelse og skal vejledes om denne adgang. Politiet kan dog bestemme, at personer, der lægger hindringer i vejen for po-

litiets undersøgelse, skal fjernes, mens undersøgelsen foregår.

Stk. 3. Træffes der ingen til stede, når undersøgelsen skal foretages, skal politiet så vidt muligt kontakte den dømte for at give denne lejlighed til at komme til stede eller tilkalde et vidne til at overvære politiets undersøgelse. Hvis det findes formålstjenligt og tidsmæssige grunde taler herfor, kan politiet gennemføre undersøgelsen, uden at den dømte eller et vidne er til stede.

§ 10. Politiet kan uden retskendelse som led i tilsyn om nødvendigt foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, herunder motorkøretøjer, telefoner, computere og andet IT-udstyr mv., som den dømte råder over.

Stk. 2. Politiet kan endvidere uden retskendelse medtage den dømtes breve, papirer og andre genstande som nævnt i stk. 1, hvis det er nødvendigt med henblik på at undersøge indholdet heraf, herunder med henblik på datasikring. Politiet kan ikke tilbageholde den dømtes breve, papirer og andre genstande i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til gennemførelse af tilsynet og de hermed forbundne undersøgelser.

§ 11. Tilsyn skal udføres så skånsomt, som omstændighederne tillader, herunder så vidt muligt uden at forårsage ødelæggelse eller beskadigelse, og uden at indgrebet på grund af tidspunktet for foretagelsen eller den måde, hvorunder det foretages, giver anledning til unødigt opsigt.

Stk. 2. Indgreb efter § 9, stk. 1, og § 10 må kun foretages, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Gennemførelsen af tilsynet skal stå i rimeligt forhold til tilsynets formål.

§ 12. Iværksætter politiet indgreb som nævnt i § 9, stk. 1, og § 10, skal politiet underrette den dømte i overensstemmelse med reglerne i retssikkerhedslovens § 5, stk. 6 og 7.

Stk. 2. Medtager politiet den dømtes breve, papirer og andre genstande med henblik på undersøgelse efter § 10, stk. 2, skal underretningen indeholde oplysning om, hvilke breve, papirer og andre genstande der medtages.

Tilsynets hyppighed

§ 13. Tilsyn med dømtes overholdelse af bolig- og besøgsforbud efter §§ 3 og 4 gennemføres som udgangspunkt med en hyppighed svarende til to gange om måneden. Hvis den dømte er i, har gennemført eller ud fra en sundhedsfaglig vurdering ikke har behov for sexologisk behandling, gennemføres tilsynet som udgangspunkt med en hyppighed svarende til én gang om måneden.

Stk. 2. Tilsyn med dømtes overholdelse af kontaktforbud efter § 5 gennemføres som udgangspunkt mindst tre gange årligt.

Stk. 3. Politiet kan op- eller nedtrappe tilsynets hyppighed. Oprapning kan navnlig ske, hvis den dømte afbryder igangværende sexologisk behandling. Nedtrapning kan navnlig ske, når

- 1) der er forløbet 1 år fra det tidspunkt, hvor tilsynet blev gennemført første gang efter prøveløsladelse eller endelig løsladelse,
- 2) der ikke i forbindelse med tidligere tilsyn er konstateret overtrædelser af det meddelte forbud, og
- 3) den dømte er i, har gennemført eller ud fra en sundhedsfaglig vurdering ikke har behov for sexologisk behandling.

Stk. 4. Relevant dokumentation for, at den dømte er i eller har gennemført sexologisk behandling samt for effekten heraf, fremlægges af den pågældende. Tilsvarende gælder dokumentation for, at den dømte ikke har behov for sexologisk behandling. Politiet kan anmode den dømte om yderligere dokumentation, hvis den fremlagte dokumentation vurderes ikke at være tilstrækkelig eller aktuel.

Tilsynets varighed

§ 14. Tilsyn føres i hele forbuddets gyldighedsperiode.

Stk. 2. Tilsynet ophører på det tidspunkt, hvor forbuddet ophører, ophæves eller bortfalder af andre grunde.

Politiets videregivelse af oplysninger om opholdsforbud til virksomheder, institutioner mv.

§ 15. Politiet kan underrette indehaveren eller lederen af en virksomhed, institution mv., når en person i medfør af straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, er blevet meddelt forbud mod at opholde sig og færdes i den pågældende virksomhed, institution mv., hvis politiet vurderer, at videregivelsen er nødvendig for at håndhæve forbuddet.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 skal være skriftlig. Underretningen skal som udgangspunkt omfatte oplysninger om navn og billede på den person, som opholdsforbuddet er meddelt, samt oplysninger om forbuddets geografiske og tidsmæssige udstrækning. Underretningen må ikke omfatte oplysning om det strafbare forhold, der ligger til grund for det meddelte opholdsforbud.

Stk. 3. Politiet skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at de oplysninger, der videregives efter stk. 1, ikke kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med gældende regler.

Stk. 4. Underretning efter stk. 1 kan ikke gives, hvis der er anledning til at frygte, at oplysningerne vil blive misbrugt, eller hvis andre væsentlige hensyn taler imod, at der sker underretning.

§ 16. Ophører, ophæves, bortfalder eller indskrænkes et opholdsforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, efter at der i medfør af § 15 er givet underretning om forbuddet, underretter politiet snarest muligt indehaveren eller lederen herom.

Virksomheders, institutioners mv. behandling af oplysninger om opholdsforbud

§ 17. Virksomhederne, institutionerne mv. skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at oplysningerne om opholdsforbud ikke

kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med gældende regler.

Stk. 2. Oplysninger om opholdsforbud må alene opbevares, så længe forbuddet er gældende og omfatter den pågældende virksomhed, institution mv.

§ 18. Oplysninger om opholdsforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, må alene behandles af indehavere eller lederen af de pågældende virksomheder, institutioner mv. og alene i det omfang, behandlingen er nødvendig af hensyn til at sikre, at personer, der er meddelt opholdsforbud, ikke opholder sig eller færdes i virksomheden, institutionen mv.

Stk. 2. Indehaveren eller lederen kan give andre personer adgang til oplysninger om opholdsforbud, som indehaveren eller lederen har modtaget fra politiet i medfør af stk. 1, hvis det er nødvendigt for at sikre, at personer, der er meddelt opholdsforbud, ikke opholder sig eller færdes i virksomheden, institutionen mv. Sådanne andre personer skal være ansat i virksomheden, institutionen mv. eller have anden lignende tilknytning hertil og skal være betroet en særlig rolle, f.eks. med hensyn til at forestå adgangskontrol eller opretholde orden og sikkerhed i virksomheden, institutionen mv.

Stk. 3. Inden der efter stk. 2 gives andre personer adgang til oplysninger om opholdsforbud, skal indehaveren eller lederen sikre, at de pågældende har modtaget instruktion om behandling af personoplysninger og orientering om tavshedspligt, jf. § 19 og straffelovens § 236, stk. 11.

Tavshedspligt

§ 19. Personer, som i medfør af reglerne i denne bekendtgørelse får adgang til oplysninger om, hvilke personer der er

blevet meddelt opholdsforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, har tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, de herved får kendskab til, jf. straffelovens § 236, stk. 11.

Stk. 2. Straffelovens §§ 152 og 152 c-f finder tilsvarende anvendelse.

Klage

§ 20. Politiets dispositioner efter denne bekendtgørelse kan påklages til politidirektøren i den pågældende politikreds.

Stk. 2. Politidirektørens afgørelser i klagesager kan påklages til rigspolitichefen.

Stk. 3. Rigspolitichefens afgørelser kan ikke påklages til justitsministeren, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Straf og ikrafttræden

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes den, der overtræder §§ 17 og 18, med bøde. Det samme gælder den, der uberettiget videregiver fortrolige oplysninger i strid med § 19, stk. 1.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 22. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2020.

Justitsministeriet, den 17. december 2019

NICK HÆKKERUP

/ Mette Johansen